

Núm. de Protocol: AD-079-1/94

S E N T E N C I A N U M . 9 5 - 2 9

PARTS:

Apel.lant: Sr. R.G.B.

Representant: Sra. C.C.

Advocat: Sr. J.P.

(Vista Oral: Sr. A.M.)

Apel.lada: M.I.Govern

Representant i Advocada: Sra. M.C.

COMPOSICIO DEL TRIBUNAL:

President: Lluís Saura Lluvià

Magistrats: Bernard Plagnet
Albert Andrés Pereira

A la vila d'Andorra la Vella, el 6 de setembre de 1995.

El Tribunal Superior de Justícia, Sala Administrativa ha vist el recurs d'apel.lació a les actuacions número AD-079-1/94.

En la tramitació d'aquestes actuacions han estat observades les prescripcions legals, i ha estat ponent el magistrat Sr. **Lluís Saura Lluvià**, el qual expressa el parer del Tribunal.

A N T E C E D E N T S D E F E T

1.- La Secció Administrativa del Tribunal de Batlles, el 28 de febrer de 1995 va dictar la sentència núm. 95-32, desestimant la demanda interposada pel Sr. R.G.B. contra una resolució del Govern, de 27 d'abril de 1994, per la qual se li imposaven diverses sancions per incompliment de la normativa que fixa el calendari laboral.

2.- Contra l'esmentada sentència, la representació processal de l'agent interposà, el 31 de març de 1995, recurs d'apel.lació, en el qual considera que les sancions son excessives, compte tingut que l'empresa de la què és titular és de caràcter familiar i que sempre ha complert les obligacions laborals i socials que li imposa la legislació vigent. En conseqüència, demana la revocació de la sentència i l'anul.lació de totes les sancions.

3.- Donat trasllat de l'escrit a la representació del Govern, s'oposà a la pretensió de la part recurrent i demanà la confirmació de la sentència mitjançant escrit presentat el 24 d'abril de 1995.

4.-Es va senyalar la vista oral pel dia 8 de juny, es va ajornar pel motiu de l'accident esdevingut al Sr. J.P., advocat de la causa, i l'assenyalament definitiu de la vista va ser el 14 de juliol, representant dita causa per davant del Tribunal el Sr. A.M.. Les parts van manifestar allò més adient als seus interessos, i tot seguit va quedar el recurs vist per deliberació i votació.

F O N A M E N T S D E D R E T

Primer.- La Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia és competent per a conèixer del present recurs, de conformitat a allò que estableix l'article 39.3 de la Llei Qualificada de la Justícia.

Segon.- La sentència del Tribunal de Batlles declara ajustada al dret la resolució del Govern, adoptada en sessió de 27 d'abril de 1994, per la qual s'imposaven al Sr. P.T.T., titular administratiu del bar A., dotze sancions de 15.000 pessetes i vuit de 25.000 per sengles incompliments dels Decrets, de 31 de juliol de 1992 i de 5 d'agost de 1993, que fixen el calendari laboral per al primer i segon semestre de l'any 1993, en relació a un cuiner i un cambrer.

La resolució judicial que és l'objecte d'aquesta segona instància considera que l'acte administratiu que imposa les sancions es recolza en dades de fet, obtingudes per la Inspecció de Treball, no contrarestades per prova en contrari a càrrec del titular del negoci. Tot i que la part apel·lant no al·lega error en la valoració de les esmentades dades de fet o insuficiència de proves que permetin constatar-les sinó únicament desproporció en les multes aplicades, no serà inútil reiterar l'anàlisi de les circumstàncies fàctiques que constitueixen el pressupòsit material de les sancions.

De l'expedient administratiu sancionador en resulta que fou la pròpia empresa, a través del seu encarregat sr. R.G.B., que en la inspecció que li fou practicada el 4 de gener de 1994 va reconèixer que en els butlletins de salaris corresponents als dos treballadors durant l'any 1993 no hi consta el pagament dels dies festius del calendari laboral no gaudits, i tot i que s'afirma que es van pagar, aquesta circumstància no consta en cap document. Fins i tot al contrari, el document que normalment ha d'incorporar el fet del pagament, que és el full de salari, no recull aquest concepte retributiu, malgrat que conté un espai expressament destinat a fer constar el pagament de les festes laborals retribuïdes. D'aquesta circumstància, se'n dedueix la manca de retribució, com dies de treball efectiu, dels dies de festa no gaudits, i per tant, l'incompliment de l'obligació que al patró imposa l'article 12 dels Decrets que fixen el calendari laboral. Per tot això, la Sala coincideix amb les constatacions fàctiques que recullen tant la resolució administrativa com la sentència del Tribunal de Batlles.

Tercer.- El que la part demandant planteja en l'escrit d'apel·lació és la pretesa desproporció de les multes compte tingut que es tracta d'una empresa familiar on les qüestions relatives al gaudiment de les festes es pacten verbalment amb els dos treballadors que formen la plantilla, la qual cosa es fa respectant els mínims legals de dies festius, el que evidència l'absència de mala fe per part del patró, que en cap moment ha volgut menystenir els drets laborals dels seus assalariats.

Cal recordar, no obstant, que en matèria de sancions laborals regeix, com en tot el sistema de sancions administratives, el principi constitucional de legalitat (article 3.2 de la Constitució) el qual comporta, com a garantia material, la ineludible necessitat de que no solament les conductes il·lícites, sinó també les sancions, estiguin normativament predeterminades.

En el present cas, l'article 7 dels Decrets pels quals es fixen els calendaris laborals, diu que "L'incompliment de les disposicions de la present ordinació se sanciona amb una multa de -15.000 o 25.000 pessetes segons es tracti del primer o del segon semestre de l'any 1993- per empleat i dia". El text no deixa a qui exerceix la potestat sancionadora -o la funció de control jurisdiccional de legalitat d'aquest exercici- cap marge de discrecionalitat a l'hora d'individualitzar la sanció i el principi abans esmentat no permet l'aplicació de la multa de manera diferent a com ho estableix la norma, per la qual cosa no es poden tenir en compte les al·legacions de la part recurrent relatives a la desproporció de les sancions.

Quart.- Per les consideracions anteriors, cal desestimar el recurs d'apel·lació i confirmar la sentència del Tribunal de Batlles, sense que correspongui fer cap pronunciament sobre les costes ocasionades en aquesta segona instància.

D E C I S I O

En atenció a tot el que s'ha exposat, el Tribunal Superior de Justícia, Sala Administrativa, en nom del poble andorrà, decideix desestimar el recurs d'apel·lació interposat per la representació processal del Sr. R.G.B. contra la sentència del Tribunal de Batlles núm. 95-32, de 28 de febrer de 1995, que es confirma íntegrament. No fem imposició de constes en aquesta segona instància.

Aquesta sentència és ferma i executiva.

Manen que una vegada s'hagi complert el que disposa l'article 76 de la Llei de la Jurisdicció Administrativa i Fiscal es lliurin els autes originals amb la certificació d'aquesta sentència al Tribunal de Batlles, Secció Administrativa del qual procedien, i que s'arxivin les actuacions del Tribunal.

NOTIFICACIO:

La present sentència ha estat notificada a les
parts compareixents.....
.....
.... mitjançant el lliurament d'una còpia certificada.

I llegida, la signen, fet del qual en dono fe,

La secretària,

M. Dolors Cervós Pifarré